

Abstrakt

Rigorózní práce se věnuje tématu přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, tedy právní úpravy, která usiluje o ochranu práv zaměstnanců v případě strukturálních změn zaměstnavatele. V první kapitole práce je rozebrána právní úprava Evropské unie, směrnice Rady 77/187/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí závodů, respektive pozdější novelizovaná směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů, která harmonizuje standard ochrany zaměstnanců při převodech podniku, a to včetně historických souvislostí. Zvláštní důraz je kladen na výklad směrnic v rozhodnutích Soudního dvora Evropské unie.

V následujících kapitolách jsou postupně rozebrány tři národní úpravy přechodu práv a povinností členských zemí Evropské unie – česká, francouzská a britská. Zahraniční právní úpravy byly ke komparaci zvoleny vzhledem k jejich rozdílnému přístupu k regulaci přechodu práv a povinností. Francie byla vybrána jakožto země, pro kterou je ochrana zaměstnanců při změně zaměstnavatele tradiční součástí pracovněprávních předpisů. Velká Británie pak jako představitel zemí, které úpravu přechodu práv a povinností zakomponovaly do národní úpravy až v návaznosti na přijetí evropské směrnice. Úpravy jsou srovnávány jak co do regulace obsažené v právních předpisech, judikatury, tak zdařilosti provedení evropských směrnic. Zvláštní pozornost je věnována historickému vývoji úpravy, včetně vývoje souvisejícího soudního výkladu. V závěrečné části práce jsou jednotlivé vnitrostátní úpravy porovnávány, autorka zejména shrnuje kritické připomínky k české úpravě a ze srovnávaných zahraničních úprav vyzdvihuje náměty pro změny české úpravy de lege ferenda.